

POCIOSYWAĆ (2) *vb impf*

pociosywać (2), [**pociesywać**].

Oba o, e oraz a jasne.

inf pociosywać (1). ◇ praet 3 sg m pociosywał (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. pociesać.

Dokonywać poprawek, zmieniać (2) :

pociosywać czego (2): Erałmus on wielce mąż biegły pięć kroć/ iefli nie więcej/ fwoy Testament nowy przekładał. Beza iuż widzę dwa kroć swego [Testamentu] poćiofywał. BudNT przedm d2; NiemObr 133; [frodze Bog zákázuie vřtav řwých poćiofywác. BudUrząd 128v].

[pociesywać co: Była Zebrzydowskię rzecz y beřpieczna y vcżona/ y táka že iuż po niey nie było co poćiefywác BielKron 1597 595 (Linde s.v. pociesać).]

[pociosywać kogo, czego a. co: Boć to wielkie řzaleńřtwo i niezbożność chcić go [Boga] ktorą rzeczą prześć abo pociefywác. MurzNT 75v (Linde błędnie: pocieszywác); pán ktorý tobie rozum dáł/ iáko co pořtanowić má [a]bo miál/ niechcieiże tedy pociosywác řprawy iego MurzNT 26v (Linde); wierác to wam nie przyřttoi/ ábyřcie wy piřmá S. mieli poćiefywác. ŁaszczRecepta 41.]

Synonimy cf POCIOSOWAĆ.

Formacje współrdzenne cf CIOSACĆ.